

RÅDETS RESOLUTION

af 26. juni 1997

om uledsagede mindreårige, der er statsborgere i tredjelande

(97/C 221/03)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel K.1, og ud fra følgende betragtninger:

I henhold til traktatens artikel K.1, nr. 3, litra a), b) og c), betragtes betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse i og ophold på medlemsstaternes område og bekæmpelsen af tredjelandstatsborgeres ulovlige indvandring i samt ulovlige ophold på medlemsstaternes område som spørgsmål af fælles interesse;

ifølge traktatens artikel K.1, nr. 1, skal asylpolitikken betragtes som et spørgsmål af fælles interesse for medlemsstaterne;

det kan forekomme, at mindreårige fra tredjelande indrejser i og tager ophold på medlemsstaternes område uden ledsagelse af en ansvarlig voksen og uden at være i besiddelse af de fornødne tilladelser;

uledsagede mindreårige, der er statsborgere i tredjelande, kan være ofre for menneskesmuglere, og det er vigtigt, at medlemsstaterne samarbejder om at bekæmpe denne form for menneskesmugling;

uledsagede mindreårige, der er statsborgere i tredjelande, befinder sig generelt i en sårbar situation, og de har derfor behov for særlig beskyttelse og omsorg;

erkendelsen af, at uledsagede mindreårige på medlemsstaternes område befinder sig i en sårbar situation, gør det berettiget, at der opstilles fælles principper for behandlingen af sådanne situationer;

denne resolution berører ikke medlemsstaternes internationale forpligtelser ifølge den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder af 4. november 1950, jf. traktatens artikel K.2, stk. 1;

denne resolution berører ikke medlemsstaternes internationale forpligtelser ifølge De Forenede Nationers konvention af 1989 om barnets rettigheder;

ifølge denne konventions artikel 2 skal de kontraherende parter respektere de i konventionen omhandlede rettigheder uden forskelsbehandling;

ifølge denne konventions artikel 3 skal der i forbindelse med alle foranstaltninger, der træffes vedrørende børn, først og fremmest tages hensyn til barnets tarv;

denne konventions artikel 22 har til formål at beskytte og hjælpe mindreårige, som søger flygtningestatus, eller som anses for at være flygtninge;

det er meget vigtigt, at medlemsstaterne i overensstemmelse med deres humanitære traditioner og i henhold til Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967, sikrer flygtninge en passende beskyttelse;

Rådet vedtog den 20. juni 1995 en resolution om mindstegarantier for asylprocedurer ⁽¹⁾;

nærværende resolution berører ikke den af Europarådet vedtagne Strasbourg-konventionen af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger;

ulovligt ophold på medlemsstaternes område af uledsagede mindreårige, der ikke anses for flygtninge, bør være midlertidigt, idet medlemsstaterne skal bestræbe sig på at samarbejde indbyrdes og med de tredjelande, som er den mindreåriges oprindelige hjemland, om at sende den mindreårige tilbage til hans oprindelige hjemland eller til et tredjeland, der er villigt til at acceptere ham, uden at hans sikkerhed derved bringes i fare, for, når det er muligt, at finde de personer, der har ansvaret for den mindreårige og genforene ham med disse personer;

anvendelsen af de nævnte principper berører ikke anvendelsen af de nationale bestemmelser om offentlig orden og sikkerhed samt folkesundhed —

(¹) EFT nr. C 274 af 19. 9. 1996, s. 13.

VEDTAGET FØLGENDE RESOLUTION:

Artikel 1

Rækkevidde og formål

1. Denne resolution vedrører tredjelandstatsborgere under atten år, som ankommer til medlemsstaternes område uden ledsagelse af en voksen, der er ansvarlig for dem ifølge lov eller sædvane, og så længe de ikke reelt befinder sig i en sådan persons varetægt.

Denne resolution kan også anvendes på mindreårige, der er statsborgere i tredjelande, og som efterlades uledsagede, efter at de er indrejst på medlemsstaternes område.

De personer, der er omfattet af første og andet afsnit, benævnes i det følgende »uledsagede mindreårige«.

2. Denne resolution tager ikke sigte på tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til statsborgere i en af Den Europæiske Unions medlemsstater, eller på statsborgere i en af de medlemsstater i Den Europæiske Frihandelskommenslutning, som er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og deres familiemedlemmer, uanset deres nationalitet, såfremt de udøver deres ret til fri bevægelighed i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab eller aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

3. Formålet med denne resolution er at fastlægge retningslinjer for behandlingen af uledsagede mindreårige, for så vidt angår spørgsmål som f. eks. vilkårene for deres modtagelse, ophold, tilbagesendelse og, når der er tale om asylansøgere, gennemførelsen af de gældende procedurer.

4. Denne resolution berører ikke gunstigere bestemmelser i national lovgivning.

5. De efterfølgende retningslinjer meddeles de kompetente myndigheder, som er ansvarlige for de anliggender, der er omfattet af denne resolution, og disse myndigheder skal i deres arbejde tage hensyn til dem. Der må ikke ske nogen forskelsbehandling ved gennemførelsen af disse retningslinjer.

Artikel 2

Indrejse på medlemsstaternes område

1. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med deres lovgivning og praksis nægte uledsagede mindreårige indrejse ved grænsen, navnlig hvis de ikke er i besiddelse

af de fornødne dokumenter og tilladelser. Når der er tale om uledsagede mindreårige, som ansøger om asyl, finder resolutionen om mindstegarantier for behandling af asylansøgninger imidlertid anvendelse, navnlig principperne i punkt 23-25.

2. Medlemsstaterne bør i denne forbindelse træffe hensigtsmæssige foranstaltninger i overensstemmelse med deres nationale lovgivning for at forhindre uledsagede mindreåriges ulovlige indrejse og bør samarbejde om at forhindre, at uledsagede mindreårige indrejser og opholder sig ulovligt på deres område.

3. Uledsagede mindreårige, der efter nationale bestemmelser skal forblive ved grænsen, indtil der er truffet afgørelse om deres indrejse på området eller om deres tilbagesendelse, bør have al nødvendig materiel støtte og forplejning til dækning af deres basale behov, f. eks. mad, passende indkvartering efter deres alder, sanitære faciliteter og lægeligt tilsyn.

Artikel 3

Mindstegarantier for alle uledsagede mindreårige

1. Medlemsstaterne bør bestræbe sig på snarest muligt efter ankomsten at fastslå den mindreåriges identitet samt den omstændighed, at vedkommende er uledsaget. Oplysninger om den mindreåriges identitet og situation kan tilvejebringes på forskellig måde, bl. a. gennem en passende samtale med den pågældende, som bør finde sted umiddelbart efter ankomsten på en måde, der er tilpasset den mindreåriges alder.

De indhentede oplysninger registreres på passende vis. Der skal i forbindelse med anmodningen om og indsamlingen, meddelelsen og lagringen af oplysninger udvises stor omhu, og tavshedspligten skal overholdes, navnlig når der er tale om asylansøgere, således at både den mindreårige og dennes familiemedlemmer beskyttes. Disse første oplysninger kan især øge chancerne for genforening af den mindreårige med hans familie i hjemlandet eller i et tredjeland.

2. Uledsagede mindreårige bør uafhængigt af deres retlige status have krav på den fornødne beskyttelse og grundlæggende forsørgelse efter bestemmelserne i den nationale lovgivning.

3. Medlemsstaterne bør med henblik på genforening gøre en indsats for så hurtigt som muligt at spore familiemedlemmer til en uledsaget mindreårig eller finde frem til familiemedlemmernes opholdssted, uden at dette berører spørgsmålet om deres retsstilling eller spørgsmålet om, hvorvidt en eventuel ansøgning om opholdstilladelse er begrundet.

Uledsagede mindreårige kan også få støtte og hjælp til at kontakte Den Internationale Røde Kors Komité, nationale Røde Kors-organisationer eller andre organisationer med henblik på at spore deres familiemedlemmer. Når sådanne kontakter etableres i forbindelse med asylansøgere, bør fortroligheden specielt respekteres fuldt ud for at beskytte både den mindreårige og dennes familiemedlemmer.

4. Med henblik på anvendelsen af denne resolution bør medlemsstaterne så hurtigt som muligt udpege en repræsentant for den mindreårige i form af:

- a) en værge, eller
- b) en repræsentant for en (national) organisation, som er ansvarlig for den mindreåriges omsorg og trivsel, eller
- c) en anden passende repræsentant.

5. En værge, der udpeges for en uledsaget mindreårige, bør ifølge national ret påse, at den mindreåriges behov (f. eks. retlige, sociale, medicinske og psykologiske) opfyldes.

6. Når der er formodning om, at en uledsaget mindreårige i skolealderen vil opholde sig i en medlemsstat i en længere periode, bør den mindreårige have adgang til det almindelige offentlige skolesystem på samme vilkår som værtslandets borgere eller bør som et alternativ have tilbudt passende specialundervisning.

7. Uledsagede mindreårige bør modtage passende lægehjælp for at imødekomme umiddelbare behov. Der bør ydes særlig lægehjælp eller anden hjælp til mindreårige, der har været udsat for enhver form for forsømmelse, udnyttelse eller misbrug, tortur eller anden form for grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf eller væbnede konflikter.

Artikel 4

Asylprocedure

1. Enhver uledsaget mindreårige bør have ret til at ansøge om asyl. Medlemsstaterne kan dog forbeholde sig ret til at kræve, at en mindreårige under en vis alder, som fastsættes af den pågældende medlemsstat, ikke kan ansøge om asyl, før han får bistand fra en værge, en hertil beskikket voksen repræsentant eller et hertil beskikket organ.

2. I betragtning af mindreåriges særlige behov og sårbar situation bør medlemsstaterne behandle uledsagede mindreåriges asylansøgninger som hastesager.

3. a) I princippet skal en uledsaget asylansøger, der hævder at være mindreårige, kunne bevise sin alder.

b) Hvis der ikke foreligger et sådant bevis, eller hvis der hersker alvorlig tvivl, kan medlemsstaterne foretage en vurdering af asylansøgerens alder. Aldersvurderingen bør foretages objektivt. Medlemsstaterne kan med henblik herpå lade en medicinsk aldersvurdering foretage af specialuddannet medicinsk personale; dette skal ske efter samtykke fra den mindreårige, en hertil beskikket voksen repræsentant eller et hertil beskikket organ.

4. Medlemsstaterne bør normalt under asylproceduren anbringe uledsagede mindreårige:

- a) hos myndige familiemedlemmer
- b) hos en plejefamilie
- c) i modtagelsescentre med særlige faciliteter for mindreårige, eller
- d) i en anden form for indkvartering med egnede faciliteter for mindreårige, f. eks. af en sådan art at de kan leve uafhængigt, men med passende støtte.

Medlemsstaterne kan anbringe uledsagede mindreårige på 16 år og derover i modtagelsescentre for voksne asylansøgere.

5. a) Under samtalen om deres asylansøgning kan uledsagede mindreårige asylansøgere ledsages af en værge, en hertil beskikket voksen repræsentant eller et hertil beskikket organ, et voksent familiemedlem eller en sagsbehandler.

b) Samtalen bør gennemføres af embedsmænd, der har den nødvendige erfaring eller uddannelse.

Betydningen af en hensigtsmæssig uddannelse af de embedsmænd, der udsøger uledsagede mindreårige asylansøgere, bør erkendes på passende vis.

6. Under behandlingen af en asylansøgning fra en uledsaget mindreårige skal der ud over de objektive kendsgerninger og omstændigheder tages hensyn til den mindreåriges alder, modenhed og åndelige udvikling samt til, at den pågældendes kendskab til forholdene i hjemlandet kan være begrænset.

7. Så snart en uledsaget mindreårige får tildelt flygtningestatus eller enhver anden form for varig opholdsret, skal der skaffes vedkommende indkvartering af længere varighed.

*Artikel 5***Tilbagesendelse af uledsagede mindreårige**

1. Hvis en mindreårig ikke får forlænget sin opholdstilladelse i en medlemsstat, kan den pågældende medlemsstat kun sende den mindreårige tilbage til oprindelseslandet eller til et tredjeland, der er villigt til at acceptere vedkommende, hvis der — afhængigt af den pågældendes behov i betragtning af hans alder og selvstændighed — er sørget for passende modtagelse og forsørgelse ved ankomsten dertil. Behovet herfor kan opfyldes af barnets forældre eller af andre voksne, som tager sig af det, eller af statslige eller ikke-statslige instanser.
2. Så længe omstændighederne ikke tillader, at den mindreårige sendes tilbage, bør medlemsstaterne i princippet gøre det muligt for den mindreårige at blive på deres område.
3. Med henblik på at sende en mindreårig tilbage bør medlemsstatens kompetente myndigheder samarbejde:
 - a) om at genforene uledsagede mindreårige med andre familiemedlemmer, enten i den mindreåriges hjemland eller i det land, hvor sådanne familiemedlemmer opholder sig
 - b) med myndighederne i den mindreåriges hjemland eller i et andet land med henblik på at finde en passende varig løsning
 - c) med internationale organisationer som UNHCR og UNICEF, der allerede aktivt rådgiver regeringer om retningslinjer for behandling af uledsagede mindreårige, herunder navnlig asylansøgere

d) med ikke-statslige organisationer, når det er hensigtsmæssigt, for at sikre at der er de nødvendige modtagelses- og omsorgsfaciliteter i det land, den mindreårige sendes tilbage til.

4. En mindreårig må under ingen omstændigheder sendes tilbage til et tredjeland, hvis denne tilbagesendelse er i modstrid med konventionen om flygtninges retsstilling, den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf eller konventionen om barnets rettigheder, idet denne henvisning ikke anfægter de forbehold, medlemsstaterne måtte have taget i forbindelse med ratificeringen af den eller protokollerne til disse konventioner.

*Artikel 6***Afsluttende bestemmelser**

1. Medlemsstaterne bør tage hensyn til disse retningslinjer, når der foreslås ændringer af den nationale lovgivning. Medlemsstaterne bør desuden bestræbe sig på at bringe deres nationale lovgivning i overensstemmelse med disse retningslinjer inden den 1. januar 1999.
2. Det står medlemsstaterne frit at indrømme uledsagede mindreårige gunstigere vilkår.
3. Rådet tager hvert år, første gang den 1. januar 1999, i samarbejde med Kommissionen og efter aftale med UNHCR, inden for rammerne af UNHCR's kompetenceområde, anvendelsen af ovennævnte retningslinjer op til overvejelse og tilpasser dem om nødvendigt til udviklingen i asyl- og indvandringspolitikken.

BILAG

FORANSTALTNINGER TIL BEKÆMPELSE AF HANDEL MED MINDREÅRIGE

Medlemsstaterne, som er opmærksomme på de mindreåriges særligt sårbare situation, bør træffe alle foranstaltninger for at forebygge og bekæmpe handel med og udnyttelse af mindreårige og bør samarbejde herom.

FORANSTALTNINGER TIL FOREBYGGELSE AF ULOVLIG INDREJSE

De foranstaltninger, medlemsstaterne kan træffe for at forhindre ulovlig indrejse af uledsagede mindreårige, der er statsborgere i tredjelande, kan omfatte:

- i) samarbejde med kompetente myndigheder og organer, herunder luftfartsselskaberne i udrejselandene, navnlig gennem brug af forbindelsesofficerer
 - ii) overvågning i indrejselufthavnene af fly fra følsomme destinationer
 - iii) konsekvent overholdelse af internationale forpligtelser, herunder luftfartsselskabernes ansvarsbestemmelser, når uledsagede mindreårige, der er statsborgere i tredjelande, ankommer uden den nødvendige dokumentation.
-